küsimuste põhjalikumaks läbikaalumiseks, kui seda suudab valitsus üksinda, on tekkinud aasta teisel poolel võrdlemisi elav tuhin kutsekodade asutamiseks, mida ka valitsus näib soodustavat. Näikse olevat tõenäone, et lähemas tulevikus areneb kutsekodadest mingi uus vahelüli valitsuse ja rahva vahel, sest üksikute kodade poolt ongi juba avaldatud soovi seadusandlikust tööst osavõtmiseks. Kuidas seda mõeldakse korraldada, on seni selguseta, kuid valitsusel näib olevat tahe konstrueerida kodadest teatud tasakaalustavat tegurit ja tuua see parlamentlikku ellu poliitilisel alusel seisvate erakondade esinduste kõrvale. Seda kinnitavad ka riigivanem K. Pätsi sõnad tema uus-aasta läkituses, milles ta ütles:

„Meie senine ainuüksi parteidele ehitatud kord näitas nõrkusi ja seepärast me peame rahvast organiseerima teistel alustel, — ja see on kord-korralt sündimas. Ja et see annab häid tagajärgi, selles lootuses läheb Vabariigi Valitsus kindlalt vastu uuele aastale, ilma et ta laseks kõrvalmõjustusi avaldada või lööks kõikuma."

Kokku võttes võib möödunud aasta kohta tähendada, et see algas eelmiste aastate segase pärandi juures, kuhu 1920. aasta õnnetu, „liiga demokraatlik" Põhiseadus tema oli viinud. Selle laostunud olukorraga oli alustanud võitlust rahvast võrsunud mittepoliitiline vool ja võidelnud valitsusele kätte relvagi korra jaluleseadmiseks (s. o. praeguse Põhiseaduse), muutudes aga ise anarhiliseks ja hädaohtlikuks meie riiklikule arenemisele ja koguni tema rippumatusele, nii et valitsus oli sunnitud tema enda poolt pakutud relvaga teda taltsutama ja tema kahjulikke mõjusid kaostama.

Sel tööl põrkab valitsus kokku raskustega, mis ei lase tööd pidada lühiajaliseks, vaid mis sunnivad teda

Eesti kroonika 1934, lk. 30